

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Πενήντα Οκτώ

Η Σοφία Αποσφραγίζεται: Εξερευνώντας την Τριπλή Ένωση και το Αίνιγμα του 666 στην Προφητεία

Jeff Pippenger

2024-01-22

Έχει τεκμηριωθεί από πολλούς μάρτυρες ότι, στην ιστορία και στην προφητεία, η Ρώμη πάντοτε αναδύεται ως όγδοη και είναι εκ των επτά. Το προφητικό αίνιγμα αυτού του συμβόλου αποτελεί μέρος εκείνου που ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει λίγο πριν από τη λήξη του χρόνου της χάριτος. Ο Χριστός ουδέποτε μεταβάλλεται, και κατά την Πρώτη και Μεγάλη Απογοήτευση της Μιλλεριτικής ιστορίας, αποκάλυψε μία αλήθεια η οποία εξηγούσε το μυστήριο της απογοήτευσης.

Μετά την Πρώτη Απογοήτευση στην ιστορία των Μιλλεριτών, απέσυρε το χέρι Του από ένα σφάλμα σε ορισμένους από τους αριθμούς που απεικονίζονταν στον χάρτη του 1843. Το σφάλμα αντιπροσώπευε την προφητική παρερμηνεία που προκάλεσε την Απογοήτευση. Οι Μιλλερίτες οδηγήθηκαν τελικώς σε μια σειρά κατανοήσεων, οι οποίες εδραίωσαν σταθερά την αρχική χρονολογία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερών. Έχοντας ένα σταθερό σημείο αφετηρίας, το οποίο βασιζόταν πρωτίστως στην ημερομηνία του σταυρού, είδαν τότε ότι η ίδια προφητική μαρτυρία, την οποία είχαν χρησιμοποιήσει για να προσδιορίσουν το 1843, προσδιόριζε στην πραγματικότητα όχι μόνο το 1844, αλλά και αυτήν την ίδια την ημέρα της 22ας Οκτωβρίου 1844.

Μετά τη δεύτερη και Μεγάλη Απογοήτευση, ο Κύριος αποκάλυψε εκ νέου μια αλήθεια που έδινε απάντηση σε όλα τα προφητικά αδιέξοδα τα οποία είχαν δημιουργηθεί από την εσφαλμένη διακήρυξή τους ότι η 22α Οκτωβρίου 1844 ήταν η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Ο Κύριος άνοιξε το θέμα του Αγιαστηρίου και τις συνδεδεμένες με αυτό αλήθειες, και η Μεγάλη Απογοήτευση εξηγήθηκε.

«Ως λαός, οφείλομεν να είμεθα σπουδαίοι μελετηταί της προφητείας· δεν πρέπει να αναπαυθώμεν έως ότου καταστώμεν νοήμονες ως προς το θέμα του αγιαστηρίου, το οποίον αναδεικνύεται στα οράματα του Δανιήλ και του Ιωάννου. Το θέμα αυτό ρίπτει μέγα φως επί της παρούσης θέσεως και του έργου ημών και μας παρέχει αδιάσειστη απόδειξη ότι ο Θεός μάς ωδήγησε κατά την παρελθούσαν πείραν ημών. Εξηγεί την απογοήτευσίν μας το 1844, δεικνύον ότι το αγιαστήριον που έπρεπε να καθαρισθή δεν ήτο η γη, καθώς είχομεν υποθέσει, αλλά ότι ο Χριστός τότε εισήλθεν εις τα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου, και εκεί επιτελεί το τελικόν έργον της ιερατικής Αυτού διακονίας, εις εκπλήρωσιν των λόγων του αγγέλου προς τον προφήτην Δανιήλ, “Εως εσπέρας και πρωΐας δύο χιλιάδες και τριακόσiai· τότε θέλει καθαρισθή το αγιαστήριον.”»

«Η πίστη μας όσον αφορά τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου ήταν ορθή. Τα μεγάλα ορόσημα από τα οποία έχουμε διέλθει είναι ακλόνητα. Μολονότι οι στρατιές του άδη ενδέχεται να επιχειρήσουν να τα αποσπάσουν από το θεμέλιό τους και να θριαμβεύουν με τη σκέψη ότι επέτυχαν, εντούτοις δεν επιτυγχάνουν. Αυτοί οι στύλοι της

αλήθειας στέκουν στερεοί όπως οι αιώνιοι λόφοι, αμετακίνητοι από όλες τις προσπάθειες των ανθρώπων σε συνδυασμό με εκείνες του Σατανά και της στρατιάς του. Μπορούμε να μάθουμε πολλά, και πρέπει αδιαλείπτως να ερευνούμε τις Γραφές για να διαπιστώσουμε αν τα πράγματα αυτά είναι έτσι. Ο λαός του Θεού πρέπει τώρα να έχει τα μάτια του προσηλωμένα στο επουράνιο αγιαστήριο, όπου επιτελείται η τελική διακονία του μεγάλου μας Αρχιερέα στο έργο της κρίσεως,—όπου μεσιτεύει υπέρ του λαού του.» Review and Herald, 27 Νοεμβρίου 1883.

Η απογοήτευση των μαθητών κατά τη σταύρωση βασιζόταν σε εσφαλμένη κατανόηση της βασιλείας που ο Χριστός επρόκειτο να εγκαθιδρύσει στον σταυρό. Οι διακονίες του Ιωάννη του Βαπτιστή και του αποστόλου Παύλου περιλάμβαναν το έργο της αναγνώρισης ότι η οικονομία του κατά γράμμα Ισραήλ και του κατά γράμμα επίγειου αγιαστηρίου είχε μεταβεί στο πνευματικό Ισραήλ και στο πνευματικό ουράνιο αγιαστήριο. Ο Λέων της φυλής του Ιούδα πάντοτε εξηγεί την απογοήτευση στους «σοφούς». Η εξήγηση του προφητικού αινίγματος ότι η Ρώμη είναι «η ογδόη, και είναι εκ των επτά», αποτελεί μέρος του έργου που ο Λέων του Ιούδα επιτελεί για να εξηγήσει την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020.

Οι Μιλλεριστές έβλεπαν τη Ρώμη ως την τέταρτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας και διέκριναν τη διαφορά μεταξύ του παγανισμού και του παπισμού, αλλά δεν μπορούσαν να διακρίνουν την παπική Ρώμη ως την πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας. Λίγο μετά το 1844, οι πρωτοπόροι είδαν ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν η επόμενη βασιλεία της βιβλικής προφητείας.

Αυτή η αναγνώριση απεικονίζεται στο πρωτοποριακό διάγραμμα του 1850, αλλά η ικανότητά τους να διακρίνουν την πλήρη απεικόνιση των βασιλείων της βιβλικής προφητείας, όπως παριστάνεται στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, υπερέβαινε τη δυνατότητά τους να την κατανοήσουν, διότι άρχισαν να περιπλανώνται στην έρημο της Λαοδικείας μετά την απόρριψη των «επτά καιρών» το 1863.

«Η ιστορία του αρχαίου Ισραήλ αποτελεί μια εντυπωσιακή απεικόνιση της παρελθούσας εμπειρίας του σώματος των Αντβεντιστών. Ο Θεός οδήγησε τον λαό Του στο κίνημα της έλευσης, καθώς ακριβώς οδήγησε τους υιούς του Ισραήλ έξω από την Αίγυπτο. Κατά τη μεγάλη απογοήτευση η πίστη τους δοκιμάστηκε, όπως δοκιμάστηκε και η πίστη των Εβραίων στην Ερυθρά Θάλασσα. Αν εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται την καθοδηγητική χείρα που είχε σταθεί μαζί τους στην προηγούμενη εμπειρία τους, θα έβλεπαν τη σωτηρία του Θεού. Αν όλοι όσοι είχαν εργαστεί ομόφωνα στο έργο το 1844 είχαν δεχθεί το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και το είχαν κηρύξει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ο Κύριος θα είχε ενεργήσει δυναμικά μαζί με τις προσπάθειές τους. Χείμαρρος φωτός θα είχε εκχυθεί επάνω στον κόσμο. Πριν από χρόνια οι κάτοικοι της γης θα είχαν προειδοποιηθεί, το τελικό έργο θα είχε ολοκληρωθεί, και ο Χριστός θα είχε έλθει για τη λύτρωση του λαού Του.»

«Δεν ήταν θέλημα του Θεού ο Ισραήλ να περιπλανιέται σαράντα χρόνια στην έρημο· επιθυμούσε να τους οδηγήσει απευθείας στη γη Χαναάν και να τους εγκαταστήσει εκεί, ως άγιο και ευτυχισμένο λαό. Αλλά “δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσιν εξαιτίας απιστίας”. Εβραίους 3:19. Εξαιτίας της οπισθοδρομήσεως και της αποστασίας τους, αφανίσθηκαν στην

έρημο, και άλλοι αναδείχθηκαν για να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας. Κατά τον ίδιο τρόπο, δεν ήταν θέλημα του Θεού η έλευση του Χριστού να καθυστερήσει τόσο πολύ και ο λαός Του να παραμένει τόσα χρόνια σε αυτόν τον κόσμο της αμαρτίας και της θλίψεως. Αλλά η απιστία τους χώρισε από τον Θεό. Καθώς αρνήθηκαν να επιτελέσουν το έργο που Εκείνος τους είχε αναθέσει, άλλοι αναδείχθηκαν για να κηρύξουν το μήνυμα. Από έλεος προς τον κόσμο, ο Ιησούς καθυστερεί την έλευσή Του, ώστε οι αμαρτωλοί να έχουν ευκαιρία να ακούσουν την προειδοποίηση και να βρουν σε Αυτόν καταφύγιο προτού εκχυθεί η οργή του Θεού». Η Μεγάλη Διαμάχη, 458.

Ο Ιάκωβος και η Έλλεν Ουάιτ αμφότεροι αναγνώρισαν ότι το κίνημα είχε μεταβεί στο κίνημα της Λαοδικείας το 1856, και στο προηγούμενο απόσπασμα εκείνη επισημαίνει ότι «εάν όλοι όσοι είχαν εργασθεί ενωμένοι στο έργο το 1844 είχαν δεχθεί το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και το είχαν διακηρύξει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ο Κύριος θα είχε ενεργήσει δυναμικά μαζί με τις προσπάθειές τους». Έπειτα λέγει: «Κατά τον ίδιο τρόπο», η «οπισθοδρόμηση και αποστασία» που εκδήλωσε ο αρχαίος Ισραήλ, προκάλεσε τον αρχαίο Ισραήλ να «χαθεί στην έρημο». Το απόσπασμα προσδιορίζει ότι ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός άρχισε να περιπλανάται στην έρημο κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία εκείνοι που είχαν διακηρύξει το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου ήταν ακόμη ζωντανοί.

Σήμερα οι θεολόγοι (οι λόγιοι) προσδιορίζουν διάφορες εφαρμογές για το δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, οι οποίες είτε απορρέουν από τη μεθοδολογία του φουτουρισμού που επινοήθηκε από τους Ιησουίτες, είτε από τις διεφθαρμένες θεολογικές πρακτικές του αποστάτου Προτεσταντισμού. Τα σύμβολα του δέκατου έβδομου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως είναι πολύ απλά. Έχουμε προσδιορίσει τα αναγκαία σύμβολα, επομένως θα επιστρέψουμε στα βασίλεια που παριστάνονται εκεί και θα τα ευθυγραμμίσουμε με τα βασίλεια του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ, διότι ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος.

Και είναι επτά βασίλεις· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, και ο άλλος δεν ήλθε ακόμη· και όταν έλθει, πρέπει να μείνει λίγο καιρό. Και το θηρίο, το οποίο ήταν και δεν είναι, αυτός είναι όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασίλεις, οι οποίοι βασιλεία δεν έλαβαν ακόμη· αλλά λαμβάνουν εξουσία ως βασίλεις μία ώρα μετά του θηρίου. Αποκάλυψις 17:10–12.

Στον τρίτο στίχο, ο Ιωάννης μεταφέρθηκε πνευματικώς στο 1798. Από εκείνο το σημείο προοπτικής μέσα στην ιστορία, του ειπώθηκε ότι υπήρχαν πέντε βασίλεια που είχαν ήδη πέσει. Τα βασίλεια αυτά ήταν η Βαβυλώνα, η Μηδοπερσία, η Ελλάδα, η ειδωλολατρική Ρώμη και η παπική Ρώμη. Ο William Miller δεν μπορούσε να διασαφηνίσει αυτό το χωρίο του δεκάτου εβδόμου κεφαλαίου, διότι δεν μπορούσε να αναγνωρίσει ότι η παπική Ρώμη ήταν ξεχωριστό βασίλειο από την ειδωλολατρική Ρώμη. Ωστόσο, η ακολουθία αυτή παρουσιάζεται στα κεφάλαια δώδεκα και δεκατρία της Αποκαλύψεως, διότι ο δράκων στο δωδέκατο κεφάλαιο αντιπροσώπευε την ειδωλολατρική Ρώμη, το θηρίο που ανέβηκε από τη θάλασσα στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο ήταν ο παπισμός, και το θηρίο της γης είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η Sister White ταυτοποιεί και τα τρία αυτά θηρία ως τον δράκοντα, το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη. Παρέχοντας τη μαρτυρία της, προσδιορίζει την ακολουθία των βασιλείων, και η ακολουθία αυτή συμφωνεί με την εφαρμογή που

κάνουμε στην Αποκάλυψη δεκαεπτά.

«Υπό τα σύμβολα ενός μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ενός θηρίου όμοιου με λεοπάρδαλη και ενός θηρίου με κέρατα όμοια με αρνιού, παρουσιάστηκαν στον Ιωάννη οι επίγειες κυβερνήσεις οι οποίες θα επιδίδονταν ιδιαίτερος στο να καταπατούν τον νόμο του Θεού και να διώκουν τον λαό Του. Ο πόλεμος συνεχίζεται μέχρι τη συντέλεια του χρόνου. Ο λαός του Θεού, συμβολιζόμενος από μία αγία γυναίκα και τα τέκνα της, παρουσιάστηκε ως ευρισκόμενος σε μεγάλη μειονότητα. Κατά τις έσχατες ημέρες μόνο ένα υπόλοιπο εξακολουθούσε να υπάρχει. Γι' αυτούς ο Ιωάννης λέγει ότι είναι εκείνοι “οΐτινες τηροῦσι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”»

«Μέσω του παγανισμού, και έπειτα μέσω του Παπισμού, ο Σατανάς άσκησε την εξουσία του επί πολλούς αιώνες, με σκοπό να εξαλείψει από τη γη τους πιστούς μάρτυρες του Θεού. Οι παγανιστές και οι παπικοί εμφορούνταν από το ίδιο πνεύμα του δράκοντος. Διέφεραν μόνο κατά το ότι ο Παπισμός, προβάλλοντας την επίφαση ότι υπηρετεί τον Θεό, ήταν ο πιο επικίνδυνος και σκληρός εχθρός. Μέσω του ρωμαιοκαθολικισμού, ο Σατανάς αιχμαλώτισε τον κόσμο. Η ομολογούσα εκκλησία του Θεού παρασύρθηκε στις τάξεις αυτής της πλάνης, και επί περισσότερο από χίλια χρόνια ο λαός του Θεού υπέφερε κάτω από την οργή του δράκοντος. Και όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, αναγκάστηκε να παύσει τους διωγμούς, ο Ιωάννης είδε μια νέα εξουσία να αναδύεται, ώστε να επαναλάβει τη φωνή του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Αυτή η εξουσία, η τελευταία που πρόκειται να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, συμβολιζόταν από ένα θηρίο με αρνίσια κέρατα.»

«Όμως η αυστηρή χάραξη του προφητικού πενδύλου αποκαλύπτει μια μεταβολή σε αυτή την ειρηνική σκηνή. Το θηρίο με τα αρνίσια κέρατα μιλεί με φωνή δράκοντος και “έξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ”. Η προφητεία δηλώνει ότι θα λέγει προς τους κατοικούντας επί της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, και ότι “κάνει πάντα, μικρούς και μεγάλους, πλουσίους και πτωχούς, έλευθέρους και δούλους, ίνα δώσωσιν εις αυτούς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.” Έτσι ο Προτεσταντισμός ακολουθεί εις τα ίχνη του Παπισμού.» Signs of the Times, November 1, 1899.

Στην πρώτη παράγραφο του τελευταίου αποσπάσματος, η Αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει την ειδωλολατρική Ρώμη, την παπική Ρώμη και τις Ηνωμένες Πολιτείες ως «επίγειες κυβερνήσεις». Στη δεύτερη παράγραφο προσδιορίζει ότι οι κυβερνήσεις ήταν διαδοχικές όταν λέγει: «μέσω του ειδωλολατρισμού, και κατόπιν μέσω του Παπισμού», και «όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, αναγκάστηκε να παύσει τον διωγμό, ο Ιωάννης είδε μια νέα δύναμη να αναδύεται, για να επαναλάβει τη φωνή του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο». Δεν σταματά όμως εκεί, διότι στην τρίτη παράγραφο προσδιορίζει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες επρόκειτο να επιβάλουν ένα άλλο βασίλειο σε ολόκληρο τον κόσμο. Λέγει: «Το θηρίο με τα αρνίσια κέρατα ομιλεί με τη φωνή δράκοντος, και “έξουσίαν ποιεῖ πᾶσαν τὴν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιον αὐτοῦ”. Η προφητεία δηλώνει ότι θα ειπεί προς τους κατοικούντας επί της γης να κατασκευάσουν εικόνα εις το θηρίον».

Η Αποκάλυψη, στα κεφάλαια δώδεκα και δεκατρία, προσδιορίζει την ειδωλολατρική Ρώμη, την παπική Ρώμη, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την παγκόσμια εικόνα του θηρίου, η οποία εγκαθιδρύεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο ορισμός της «εικόνας του θηρίου» είναι ο συνδυασμός Εκκλησίας και Κράτους, και το να εγκαθιδρύσει ολόκληρος ο κόσμος μια εικόνα του θηρίου, εξ ορισμού, καταδεικνύει ότι στις έσχατες ημέρες μία παγκόσμια κυβέρνηση θα επιβληθεί σε ολόκληρη τη γη. Το βασίλειο θα αποτελείται από ένα Κράτος και μία Εκκλησία, με την Εκκλησία να κυριαρχεί στη μεταξύ τους σχέση. Η Αποκάλυψη, στα κεφάλαια δώδεκα και δεκατρία, προσδιορίζει τέσσερα διαδοχικά βασίλεια, και τα ίδια αυτά βασίλεια παριστάνονται στο κεφάλαιο δεκαεπτά, καθώς και στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Το 1798, ο Ιωάννης είδε ότι τα πρώτα πέντε βασίλεια της προφητείας της Αγίας Γραφής είχαν ήδη πέσει, και ότι το 1798 υπήρχε τότε ένα βασίλειο. Το βασίλειο της βιβλικής προφητείας που άρχισε το 1798 ήταν το θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία, το οποίο άρχισε ως αρνί, αλλά καταλήγει να μιλά ως δράκων. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το δίκερο έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, το οποίο ακολουθεί το πέμπτο βασίλειο της πνευματικής Βαβυλώνας που είχε λάβει θανατηφόρα πληγή. Το πέμπτο βασίλειο ήταν η πνευματική Βαβυλώνα, η οποία είχε προτυπωθεί από το πρώτο βασίλειο της κυριολεκτικής Βαβυλώνας. Το έκτο βασίλειο με τα δύο κέρατα είχε προτυπωθεί από τους δύο βραχίονες του αργύρου.

Το 1798 επρόκειτο να υπάρξει μία βασιλεία που τότε ανήκε ακόμη στο μέλλον, διότι το 1798 «ή ἄλλη δὲ δὲν ἦλθεν ἔτι». Όταν εκείνη η έβδομη βασιλεία ερχόταν στην ιστορία, θα «παρέμενε ὀλίγον καιρόν» μόνο. Η πέμπτη βασιλεία έλαβε θανατηφόρο τραύμα, η έκτη βασιλεία είχε δύο κέρατα, και η έβδομη βασιλεία διαρκεί μόνο για σύντομο χρονικό διάστημα. Το συμφραζόμενο του χωρίου προσδιόριζε ότι η έβδομη βασιλεία παριστάνεται από τους «δέκα βασιλείς», διότι όταν οι «δέκα βασιλείς» γίνονται βασιλεία, κυβερνούν μόνο επί «μίαν ὥραν», και μία «ὥρα» είναι σύντομος «καιρός». Όταν οι «δέκα βασιλείς» πράγματι βασιλεύουν, βασιλεύουν μαζί επί τη «μία ὥρα» με το θηρίο.

Και τα δέκα κέρατα που είδες είναι δέκα βασιλείς, οι οποίοι δεν έλαβαν ακόμη βασιλεία· αλλά λαμβάνουν εξουσία ως βασιλείς για μία ώρα μαζί με το θηρίο. Αποκάλυψη 17:12.

Τα «δέκα κέρατα» είναι η έβδομη βασιλεία, αλλά βασιλεύουν μαζί με το θηρίο «μίαν ὥραν». Η «μία ὥρα» είναι η περίοδος της κρίσεως του νόμου της Κυριακής, η οποία αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συμφωνούν να εξουσιάσουν μαζί με το θηρίο, διότι εξαναγκάζονται να το πράξουν από τον πρωτεύοντα βασιλέα, ο οποίος είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η Αδελφή White, στο χωρίο που μόλις παραθέσαμε, προσδιορίζει ότι η τελευταία δύναμη που διώκει τον λαό του Θεού είναι το θηρίο της γης.

«Ο Ιωάννης είδε μία νέα δύναμη να αναδύεται, ώστε να επαναλαμβάνει τη φωνή του δράκοντος και να προωθεί το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Αυτή η δύναμη, η τελευταία που πρόκειται να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, συμβολιζόταν από ένα θηρίο με κέρατα όμοια με αρνιού.» Signs of the Times, November 1, 1899.

Η τελευταία βασιλεία της βιβλικής προφητείας εγκαθιδρύεται μέσω της πλάνης που επιτελείται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, ως ο Ψευδοπροφήτης. Η βασιλεία άρχισε ως αρνί το 1798, αλλά

στις έσχατες ημέρες εξαναγκάζει τον κόσμο να αποδεχθεί την παγκόσμια εικόνα του θηρίου, η οποία είναι, εξ ορισμού, ο συνδυασμός Εκκλησίας και Κράτους, με την Εκκλησία να ελέγχει τη μεταξύ τους σχέση. Η βασιλεία αυτή ταυτοποιείται επίσης ως τριμερής ένωση.

«Οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι οι πρώτοι που θα απλώσουν τα χέρια τους πάνω από το χάσμα για να πιάσουν το χέρι του Πνευματισμού· θα περάσουν πάνω από την άβυσσο για να σφίξουν τα χέρια με τη Ρωμαϊκή δύναμη· και υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ενώσεως, η χώρα αυτή θα ακολουθήσει τα βήματα της Ρώμης, καταπατώντας τα δικαιώματα της συνειδήσεως.» The Great Controversy, 588.

Η τριπλή ένωση είναι η ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου, οι οποίοι, στην Αποκάλυψη κεφάλαιο δεκαέξι, εξέρχονται προς τους βασιλείς της γης και οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα.

Και είδον τρία άκάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους να εξέρχονται από το στόμα του δράκοντος, και από το στόμα του θηρίου, και από το στόμα του ψευδοπροφήτου. Διότι είναι πνεύματα δαιμόνων, που ένεργοϋν θαύματα, τα όποια εξέρχονται προς τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης, για να τους συνάξουν εις τη μάχη εκείνης της μεγάλης ήμέρας του Θεού του Παντοκράτορος. Αποκάλυψις 16:13, 14.

Η «ρωμαϊκή δύναμη» είναι ο παπισμός, το θηρίο και η πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, η οποία έλαβε θανάσιμο τραύμα. Οι «Προτεστάντες» αντιπροσωπεύουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον ψευδοπροφήτη, την έκτη και τελική βασιλεία της βιβλικής προφητείας. Ο «πνευματισμός» είναι τα Ηνωμένα Έθνη, ο δράκων και η βασιλεία που συμφωνεί να βασιλεύσει επί μία ώρα μαζί με το θηρίο. Η τριπλή ένωση επιτελείται κατά τη διάρκεια της «μίας ώρας», η οποία είναι η «ώρα» του «μεγάλου σεισμού» στην Αποκάλυψη ένδεκα, δηλαδή ο επικείμενος νόμος της Κυριακής.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλει την εγκαθίδρυση του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός θα εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν θα απλώσει το χέρι του πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας θα αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση, και θα προβεί σε πρόβλεψη για τη διάδοση παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον.» Testimonies, τόμος 5, 451.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, η Βαβυλώνα, η πρώτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας που παριστάνεται από την κεφαλή χρυσού, προτυπώνει την πνευματική Βαβυλώνα, την πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας. Η διττή βασιλεία των Μήδων και των Περσών, οι ώμοι και οι βραχίονες από άργυρο, η δεύτερη βασιλεία της βιβλικής προφητείας στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, αντιπροσωπεύει το δίκερο θηρίο της γης, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας. Ο ορείχαλκος της εικόνας του Δανιήλ 2, που αντιπροσωπεύει την Ελλάδα, την τρίτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, αντιπροσωπεύει τα Ηνωμένα Έθνη, την έβδομη κεφαλή που διαμένει επί «μίαν ώραν», και η οποία συμφωνεί να αποδεχθεί θέση στην τριπλή

ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου.

Η σιδηρά βασιλεία του Δανιήλ, κεφάλαιο δεύτερο, η τετάρτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, αντιπροσωπεύει την όγδοη βασιλεία, η οποία είναι εκ των επτά. Η κατά γράμμα παγανιστική Ρώμη, η τετάρτη βασιλεία, αντιπροσωπεύει τη σύγχρονη Ρώμη, η οποία είναι μια βασιλεία δομημένη με τον συνδυασμό Εκκλησίας και Κράτους, με την Εκκλησία να κυριαρχεί επί της σχέσεως. Εκείνη η βασιλεία είναι τριπλής φύσεως, διότι ο πρώτιστος βασιλέας των «δέκα βασιλέων» είναι η έκτη βασιλεία, η οποία είναι το θηρίο της γης. Η έκτη βασιλεία είναι ο Αχαάβ, ο οποίος ήταν νυμφευμένος με την Ιεζάβελ. Η έκτη βασιλεία, όταν παριστάνεται στην τριπλή της ένωση, είναι η σύγχρονη Ρώμη, της οποίας προηγήθηκε η πέμπτη βασιλεία, η οποία ήταν η παπική Ρώμη, της οποίας προηγήθηκε η τετάρτη βασιλεία της παγανιστικής Ρώμης.

Οι Μιλλεριταί έβλεπαν τη Ρώμη μόνον ως την τετάρτην και τελικήν βασιλείαν. Ανεγνώριζαν ότι ήτο διττή κατά την φύσιν της, αλλά δεν διέκριναν καμμίαν άλλην επίγειον βασιλείαν να ακολουθή. Η τετάρτη βασιλεία ήτο η ειδωλολατρική Ρώμη, η οποία προηγήθη της παπικής Ρώμης, της πέμπτης βασιλείας, την οποίαν ακολουθεί η σύγχρονος Ρώμη, η έκτη βασιλεία. Η έκτη βασιλεία είναι η τρίτη εκ τριών ρωμαϊκών εκδηλώσεων.

Η τριμερής ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη είναι τόσο η σύγχρονη Ρώμη όσο και η Βαβυλώνα η Μεγάλη, της οποίας το θανατηφόρο τραύμα θεραπεύθηκε. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, τα Ηνωμένα Έθνη και η πόρνη της Τύρου αντιπροσωπεύουν το όγδοο και τελικό βασίλειο, αλλά και οι τρεις είναι σύμμαχοι μέσα στην τριμερή ένωση του έκτου βασιλείου, το οποίο είναι η τελευταία εξουσία «για να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού».

Οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν το ένα τρίτο της έκτης βασιλείας. Τα Ηνωμένα Έθνη, ως μέρος της τριπλής ενώσεως, αποτελούν επίσης το ένα τρίτο της έκτης βασιλείας, και ο παπισμός αποτελεί επίσης το ένα τρίτο της έκτης βασιλείας. Σε αυτό το επίπεδο, ο αριθμός για τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι ΕΞΙ, και ο αριθμός για τα Ηνωμένα Έθνη είναι ΕΞΙ, και ο αριθμός του παπισμού είναι ΕΞΙ. Η τριπλή ένωση αντιπροσωπεύει τον αριθμό ενός ανθρώπου, του «ανθρώπου της αμαρτίας», και ο αριθμός αυτού είναι ΕΞΙ-ΕΞΙ-ΕΞΙ.

Εδώ είναι η σοφία. Όποιος έχει νου, ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου· διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι εξακόσια εξήκοντα έξι. Αποκάλυψη 13:18.

Η έκτη και τελική χωριστή βασιλεία είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά πλανά τον κόσμο, διότι είναι ο Ψευδοπροφήτης.

Και ένεργεϊ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυνήσωσι τὸ πρῶτον θηρίον, τοῦ ὁποίου ἡ θανατηφόρος πληγὴ ἐθεραπεύθη. Καὶ ποιεῖ μεγάλα σημεῖα, ὥστε καὶ πῦρ κάμνει νὰ καταβαίῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῶν σημείων ἐκείνων, τὰ ὅποια εἶχεν ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὅποιον εἶχεν τὴν πληγὴν ἀπὸ μάχαιραν, καὶ ἔζησεν. Αποκάλυψις 13:12–14.

Η «εξουσία τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιόν του» παριστάνει τὴν ἐξουσία ποὺ δόθηκε στὸ παπικὸ σύστημα ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης, ἀρχίζοντας μὲ τὸν Κλόβι ἐν τῷ ἔτει 496. Οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες χρησιμοποιοῦν τὴ στρατιωτικὴ τους ἰσχύ, συνοδευόμενη ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ τους δύναμη, γιὰ νὰ ἐξαπατήσουν καὶ νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν κόσμον. Οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες ἀναγκάζουν τὸν κόσμον νὰ προσκυνήσει τὸ παπικὸ σύστημα, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κυριακάτικης λατρείας. Οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες ἐπιτελοῦν μεγάλα τέρατα, κάνοντας πῦρ, (σύμβολο ἐνὸς μηνύματος) νὰ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, γεγονός ποὺ πρόκειται νὰ πραγματοποιηθεῖ διὰ τῆς Ὑπερλεωφόρου τῶν Πληροφοριῶν, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὴν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς πλύσεως ἐγκεφάλου καὶ τῆς προπαγάνδας, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ σύγχρονη ἐκδήλωση τοῦ ὑπνωτισμοῦ. Ἐξαιτίας τῆς κλιμακούμενης κρίσεως ποὺ ἐπέρχεται ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ, καθὼς ἐκπληροῖ τὸν ρόλο του στὸ νὰ ἐξοργίζει τὰ ἔθνη, ὁ κόσμος ἐξαπατᾶται ὥστε νὰ ἀποδεχθεῖ τὸ παγκόσμιον σύστημα τοῦ συνδυασμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν δράκοντα, τὸ θηρίο καὶ τὸν ψευδοπροφήτη.

Ὅταν τὸ δέκατο ὄγδοον εἰς τὸ δέκατον τρίτον κεφαλαίον τῆς Ἀποκαλύψεως λέγει «υπολόγισε τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου», ὁ ἀριθμὸς εἶναι οἱ τρεῖς ἐξουσίες ποὺ συνέρχονται γιὰ νὰ συναποτελέσουν τὸ ἕκτον καὶ τελικὸν βασίλειον. Ὅταν εγκαθιδρυθεῖ ἐκεῖνο τὸ βασίλειον τοῦ 666, θὰ ἀποτελεῖ τὴν εκπλήρωση τοῦ προφητικοῦ αἰνίγματος ὅτι ὁ ὄγδοος βασιλεὺς εἶναι ἐκ τῶν ἐπτὰ. Αὐτὸ τὸ προφητικὸν αἰνίγμα ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀληθείας ποὺ ἀποσφραγίζεται ὅταν ὁ Λέων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα ἀποσφραγίζει τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦτο, τὸ αἰνίγμα τῆς τελικῆς βασιλείας, ἣτις εἶναι ἡ τριπλῆ ἕκτη βασιλεία, ἣτις εἶναι ἐπίσης ἡ πνευματικὴ Βαβυλῶν ἡ λησμονηθεῖσα ἐπὶ ἐβδομήκοντα συμβολικὰ ἔτη, καὶ ἣτις εἶναι ἡ σύγχρονος Ῥώμη, καὶ ἣτις εἶναι ἐπίσης ἡ παγκόσμιος εἰκὼν τοῦ θηρίου, ἣτις προετυπώθη διὰ τῆς πρώτης βασιλείας τῆς Βαβυλῶνος καὶ τῆς τετάρτης βασιλείας τῆς εἰδωλολατρικῆς Ῥώμης, μαρτυρεῖται δις διὰ τῆς ταυτοποιήσεως ὅτι οἱ «σοφοί» εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐννοήσουν ταύτην τὴν ἀλήθειαν· διότι τὸ αἰνίγμα τοῦ 666 στηρίζεται ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες ἔχουν σοφίαν, καθὼς καὶ τὸ αἰνίγμα τοῦ ὄγδου βασιλέως ὄντος ἐκ τῶν ἐπτὰ.

Εἰς τὴν ἐκείνην σοφίαν. Ὅστις ἔχει νοῦν, ας λογαριάσει τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι ἑξακόσια ἐξήκοντα ἕξι. Ἀποκάλυψις 13:18.

Καὶ ἐνταῦθα εἶναι ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἐπτὰ ὄρη, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα κάθεται ἡ γυνή. Ἀποκάλυψις 17:9.

Ἡ ἀποσφράγιση τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γίνεται κατανοητὴ ἀπὸ τοὺς «σοφοὺς», ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς. Καὶ οἱ δύο ἀναφορὴς στὴ σοφίαν στὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως ἀφοροῦν ἐκείνους ποὺ ἔχουν «σύνεση», καὶ ἐκεῖνο ποὺ κατανοοῦν οἱ «σοφοί» εἶναι ἡ «αὐξηση τῆς γνώσεως». Ἡ «αὐξηση τῆς γνώσεως», ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ ἀποκάλυψις ὅτι τὸ ὄγδοον βασίλειον, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ τριπλὸν βασίλειον τοῦ 666, παριστάνεται ἐπίσης στὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ Δανιήλ, διότι οἱ πολῦτιμοι λίθοι τοῦ ονείρου τοῦ Μίλλερ πρόκειται νὰ λάμπουν δέκα φορές λαμπρότερα στίς ἐσχάτες ἡμέρας.

Θα συνεχίσουμε αὐτὴν τὴν μελέτην στὸ ἐπόμενον ἀρθρον.

«Στην Αποκάλυψη απεικονίζονται τα βάθη του Θεού. Και αυτό ακόμη το όνομα που δόθηκε στις θεόπνευστες σελίδες της, “η Αποκάλυψη”, αντικρούει τον ισχυρισμό ότι πρόκειται για σφραγισμένο βιβλίο. Αποκάλυψη είναι κάτι το αποκεκαλυμμένο. Ο ίδιος ο Κύριος αποκάλυψε στον δούλο Του τα μυστήρια που περιέχονται σε αυτό το βιβλίο, και προτίθεται να είναι αυτά ανοικτά στη μελέτη όλων. Οι αλήθειές του απευθύνονται σε εκείνους που ζουν στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης, καθώς και σε εκείνους που ζούσαν στις ημέρες του Ιωάννη. Μερικές από τις σκηνές που απεικονίζονται σε αυτή την προφητεία ανήκουν στο παρελθόν, άλλες εκτυλίσσονται τώρα· μερικές φέρνουν ενώπιόν μας την κατάληξη της μεγάλης σύγκρουσης μεταξύ των δυνάμεων του σκότους και του Άρχοντα του ουρανού, και άλλες αποκαλύπτουν τους θριάμβους και τις χαρές των λυτρωμένων στη γη που έγινε νέα.»

«Κανείς ας μη νομίζει ότι, επειδή δεν μπορεί να εξηγήσει τη σημασία κάθε συμβόλου στην Αποκάλυψη, είναι μάταιο να ερευνά το βιβλίο αυτό, επιδιώκοντας να γνωρίσει το νόημα της αλήθειας που περιέχει. Εκείνος ο Οποίος αποκάλυψε αυτά τα μυστήρια στον Ιωάννη θα δώσει στον επιμελή ερευνητή της αλήθειας μία πρόγευση των ουρανίων πραγμάτων. Εκείνοι των οποίων οι καρδιές είναι ανοικτές για να δεχθούν την αλήθεια θα καταστούν ικανοί να κατανοήσουν τις διδασκαλίες του, και θα τους δοθεί η ευλογία που έχει υποσχεθεί σε όσους “ακούουν τους λόγους της προφητείας ταύτης και φυλάττουν όσα είναι γεγραμμένα εν αυτή.”»

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και καταλήγουν όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο αποκάλυψη. Το βιβλίο που είχε σφραγιστεί δεν είναι η Αποκάλυψη, αλλά εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αναφέρεται στις έσχατες ημέρες. Ο άγγελος έδωσε την εντολή: “Συ δε, Δανιήλ, κλείσον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον έως του καιρού του τέλους.” Δανιήλ 12:4.» Πράξεις των Αποστόλων, 584, 585.